

Inhoud

De vele vrienden van de haas	9
De mug en de wolf	13
Gregorius de krekkel	16
De spreekw met de pauwenveren	21
Waar een kleine bromvlieg groots in kan zijn	25
De kok die (bijna) zijn kat slachtte	27
Het bosmuisje en het everzwijn	33
De mieren hebben het gedaan	37
De wolf en de hond	41
De eekhoorn legt een ei	45
Een stelletje vreemde vrienden	51
Het knapste duifje van de koerklas	55
De vos, de kraai en een blokje kaas	59
De blaaskaak	63
De schildpad en de haas doen een wedstrijdje	66

De vele vrienden van de haas

9

DE HAAS ZAT DE HELE DAG voor zijn hol op zijn telefoon. Hij was bezig de perfecte foto te maken. Hij was ook echt erg knap, hoor, dat zeker. Vandaag besteedde hij extra aandacht aan zijn lange, zachte oren. Hij kamde ze tot ze glommen en maakte een foto. Net op dat moment kwam de mol uit de naastgelegen molshoop. 'Ha haas,' zei hij. 'Even niet,' zei de haas. 'Ik ben bezig.' 'Wat doe je dan?' vroeg de mol, die niet kon zien waar de haas mee bezig was. 'Ik maak een foto van mijn oren en zet die op Fabelbabbel.' 'Fabelbabbel, wat is dat?' vroeg de mol. 'Daar zitten al mijn vrienden,' zei de haas. 'Ik heb er vijfhonderd.' 'Vijfhonderd! Dat zijn veel vrienden,' zei de mol onder de indruk. 'Tien vind-ik-leuks binnen twee minuten!' riep de haas blij. 'Nou, dan ga ik maar weer naar beneden,' zei de mol. 'Het roodborstje vindt het zelfs geweldig,' ging de haas verder. 'Logisch, die heeft zelf van die miezerige oortjes.' 'Dag,' zei de mol. 'Tot ziens, hè.'

Een paar dagen later zat de mol lekker in het zonnetje voor zijn hoop. Het duurde even voor hij doorhad dat het wel erg stil was naast hem. 'Haas?' vroeg hij. 'Ben je naar je vrienden toe?' Met een steek in zijn kleine mollenhartje dacht hij aan de vele vrienden van de haas. De mol had ook wel wat vrienden. Nou ja, twee eigenlijk, om precies te zijn. Als hij jarig was kwamen ze langs en soms spraken ze af om elkaar te helpen met graven.

Maar de haas had er zo veel!
Ach, dacht de mol. Lekker in mijn eentje in het zonnetje is ook wel fijn.
Zo zat hij een tijdje, tot hij iets hoorde.
Een zacht, zielig geluidje.
Mollen kunnen dan misschien niks zien, horen kunnen ze als de beste. Het geluidje kwam uit het huis van de haas!
De mol liep erheen. 'Haas?'
'Hier ben ik,' klonk het heel schor.
De mol kroop naar binnen.
Mollen kunnen dan misschien niks zien, ruiken kunnen ze als de beste. En het rook hier niet fris. De haas was ziek!
'Mijn spieren doen zo'n zeer, ik heb het zo heet,' klaagde de haas.
'Je hebt griep,' zei de mol. 'Je moet verzorgd worden, waar zijn je vrienden?'
Het was even stil.

10

Toen begon de haas op te sommen: 'Vier koolmeesjes, de hele mierenhoop, de uil, twee vossen en zesentwintig mussen vonden het verdrietig. Het edelhert, zes reeën, de pauw en wel twintig konijnen zeiden "beterschap!" En de haas die bij de zandheuvel woont heeft "vind ik leuk" aangeklikt, maar dat is vast een vergissing.'
De mol snapte niet helemaal wat de haas zei. Maar dat heb je wel vaker met koorts, wist hij. En hij begreep nu ook dat de haas misschien wel een heleboel vrienden had, maar dat niet één van die vrienden hier was. Dus ging de mol aan de slag.
Hij gaf de haas een natte doek voor op zijn voorhoofd en verschoonde zijn lakens.

Hij deed de was, hij boende het hol en zong liedjes voor de zieke. Het waren liedjes over dikke pieren en mooie mollenmeisjes met velletjes zo zacht.
Maar dat deerde de haas niet. Hij had zich zo alleen gevoeld en nu voelde hij zich zo veilig.
Dat was fijn.

Twee dagen later kroop de haas nog een beetje wiebelig, maar al veel sterker, zijn hol uit.
Het zonnetje scheen op zijn kop.
Daar kwam de mol aan. 'Ha, daar is de patiënt!' riep hij en hij gaf de haas een kom soep. 'Ik heb wortelsoep voor je gemaakt.'
Doordat de mol zo goed kon ruiken, kon hij uitstekend koken.
'Dank je wel, mol,' zei de haas.
'Weten je vrienden al dat je beter bent?' vroeg de mol.
'Vrienden?' herhaalde de haas.
'Ja,' zei de mol. 'Vijfhonderd heb je er, toch? Die zullen wel blij voor je zijn.'
De haas keek stilletjes voor zich uit. 'Weet je...?' begon hij. Voorzichtig legde hij zijn poot om de kleine mol heen. 'Een goede buur is beter dan een online vriend.'
'O,' zei de mol. Hij glimlachte.
En zo bleven ze nog een hele tijd samen zitten.

11

